

Hämeenhelmen avajaiset 12.7.2014

Tiedottaja Arja Ojan puhe

MITEN TÄHÄN ON TULTU?

Alkuaskeleet

Oli synkkä ja myrskyinen yö... Näillä sanoilla Muumipappa aina aloittaa kirjansa kirjoittamisen. Vähän myrskyä oli myös Ydin-Hämeen tarinan alkuunpanevana voimana - nimenomaan voimana. Ilman sitä emme olisi nyt tässä. Myrskyä tarvittiin suuntaamaan ajatuksia uusiin mahdollisuuksiin.

Edellisenä talvena vaunut olivat lähes hautautuneet lumeen ja pakkasen paukkunut ennätyslukemissa. Kun kylmä alkoi taas kolkutella, syttyi kipinä, joka karkotti mielestä koleuden. Kipinä, joka sai aikaan sellaisen roihun, että oli täysi työ pitää innostus aisoissa ja realistisena. Uskokaa pois, tuo kipinä syttyi eräässä sähkösaunassa. Ehdotin tuolloin oman alueen perustamista entiselle kotitalalleni Pukkilan Kanteleelle.

Marraskuun alussa vuonna 2011 lähes viidenkymmen hengen porukka kävi katsomassa Kanteleen paikkaa. Tuona tärkeänä päivänä päätimme oman yhdistyksen perustamisesta ja oman alueen etsimisen jatkamisesta. Paikan, jossa olisi oma ranta ja perusasiat kuten vesi ja sähkö jo valmiina. Ryhmä oli aloittanut matkan jonnekin.

Ja kun matkan alkuun oli päästy, niin ei aikailtu. Jo parin viikon kuluttua, 19.marraskuuta, pidettiin Tuusulassa perustamiskokous. Kantele jää yhdistyksen historian kirjoihin pysyvästi, sillä kokous päätti yhdistyksen nimeksi Kantele Caravan.

Ja vielä ennen joulupukin vierailua, pidettiin ensimmäinen yleinen kokous, joka valitsi hallituksen ja puheenjohtajaksi Hannu Anttosen.

Porraskoski

Oman paikan etsintä aloitettiin innokkaan raivoisasti. Monia paikkoja käytiin katsomassa, mutta loppuvuodesta löydetty Porraskosken vanhan koulun alue kolahti kaikille heti ja kovaa. Niinpä siitä aloitettiin neuvottelut Hämeenlinnan kaupungin kanssa. Unelma omasta paikasta eli voimakkaana ja Porraskoski tuntui tuon unelman täyttymykseltä. Ajattelimme tuolloin, että nyt olemme vain rauhassa ja keskitymme Porraskosken neuvotteluihin. Mutta menikö se näin? Oliko kevät rauhallista oman alueen odottelua?

Uusi nimi

Ei. Kiire tuli jo tammikuussa, kun saimme iloisen yllätyksen. Posti toi tiedon, että olimme jo rekisteröity yhdistys! Olimme alusta asti päättäneet, että haemme liiton jäsenyyttä, heti kun se on mahdollista. Mutta emme olisi uskoneet, että rekisteröityminen tapahtuu joulunaikaan näin nopeasti. Olimme olleet kaksi kuukautta Kantele Caravan ja nyt jo piti saada yhdistykselle uusi nimi. Sellainen, jonka eteen liite SF-Caravan sopii, ja sellainen, joka kuvaa meitä. Kantelehan oli jo historiaa.

Yhdistyksemme kantavana toimintamallina on avoimuus ja kaikkien jäsenten mahdollisuus vaikuttamiseen. Siis ihan oikeasti näin, ei vain paperilla. Niinpä jäsenet saivat ensin ehdottaa yhdistykselle uutta nimeä ja sitten sähköpostilla äänestää voittajaa. Aikamoinen jännitysnäytelmä nimivalinnasta muodostuikin! Kaksi nimeä, Hämeensydän ja Ydin-Häme, kamppailivat niin tasaväkisesti, että tarvittiin toinen äänestyskierros, ennen kuin voittaja ratkesi.

Helmikuun puolella välissä lähti Patentti- ja rekisterihallitukseen nimenmuutus ilmoitus, uusi nimi oli Caravan Ydin-Häme ry.

Julkistaminen

Porraskosken alueen neuvottelut etenivät aluksi erittäin hyvin. Tai voisiko sanoa, liian hyvin ollakseen totta. Meillä oli jo huhtikuussa kädessä alustava vuokrasopimus, mutta sitten alkoivat mutkat... ja mutkia tuli kevään mittaan lisää. Neuvotteluja ei lopetettu, mutta aloimme uudelleen vakavammin katsoa myös muita vaihtoehtoja.

Olimme pitäneet yhdistyksestämmme hyvin matalaa profiilia ulospäin. Pikkulinnut visertelivät kuitenkin jo niin kovaa – ja väliillä mitä sattui – että toukokuun 2012 lopulla tuli aika julkistaa omat nettisivut, jotta tiedonhaluisten ei tarvinnut enää tukeutua lintujen lauluun. Tiedonjanoon julkaistiin samassa yhteydessä myös ensimmäinen oma kotisivuilla ilmestyvä jäsenlehti. Siitä saattoi lukea koko puolivuotisen historian tapahtumat. Siitä lähtien on tiedonjano saanut sammutettua neljän kuukauden välein uuden lehden avulla.

Tärkeä ja ikimuistoinen hetki koitti SF-Caravan ry:n liittokokouksessa Rovaniemellä toukokuun 20. päivä. Sain itsekkin olla kokemassa tuon pulssia nostattavan hetken, kun yhdistyksemme liitettiin ablodien saattamana yksimielisesti osaksi liiton suurta caravan-perhettä. Tässä vaiheessa yhdistyksen perustamisesta oli kulunut aikaa ainoastaan puoli vuotta! Ja taas oli asiaa Patentti- ja rekisterihallitukseen; nyt piti saada nimen eteen vielä SF-etuliite.

Edellisen vuoden lopulla kuviteltu kevään hiljaiselo oli siis todellisuudessa ollut kaikkea muuta kuin sitä!

1v synttärit

Suurista toiveista, unelmista ja työmäärästä huolimatta omaa aluetta ei vielä yhdistyksen 1v synttärinäkään ollut löytynyt. Porraskosken neuvottelut junnasivat paikoillaan, vaikka paikallinen kyläyhdistys yritti kovasti liputtaa meidän puolesta. Oman alueen puuttuessa jäsenistö hajautui ympäri Etelä-Suomea. Hallitus sai osakseen arvostelua, joidenkin jäsenien mielestä liian hitaasta asian hoitamisesta. Valtaosa kuitenkin ymmärsi, että vuosi on hyvin lyhyt aika ja olimme saaneet siinä hirmuisesti aikaan. Vuosikokouksen asettamien ehtojen mukaisia paikkoja ei joka oksalla ollut odottamassa, eikä sitä lottovoittoakaan ollut osunut kohdalle.

Yksi tavoite saavutettiin vielä ennen vuoden 2012 loppua, nimittäin yhdistys sai oman logon. Jälleen jäsenistön suorittaman ehdotuksen ja äänestyksen jälkeen.

Alkuvuonna 2013 neuvottelut Porraskoskesta lopetettiin ja katseet siirrettiin toisaalle. Monia pettymyksiä koettiin. Lukemattomia, sittemmin turhiksi osoittautuneita papereita ja laskelmia tehtiin, kaavakkeita täytettiin, neuvotteluja käytiin. Käsittämätön määrä työtunteja ja kilometrejä uhrattiin - ja tuloksena pyöreä nolla. Mutta mikä tärkeintä, aina jatkettiin.

Päätepiste

Käänteentekevä päätös tehtiin kevään 2013 vuosikokouksessa. Silloin alueen vaatimuslistalta poistettiin vesistövaatimus. Jo samana kokouspäivän iltana jäsenemme Jari Friman meni nettiin ja löysi ilmoituksen tästä vuokrattavana olevasta, silloin vielä hevostallikäytössä olevasta paikasta.

Pian olimme joukolla paikan päällä katsomassa aluetta. Ilmassa oli innostusta, mutta myös skeptisyyttä, sillä niin moni paikka oli aina jostain syystä rauennut. Neuvottelut alueen vuokraamiseksi potkaistiin kuitenkin

käyntiin. Innostus kasvoi neuvottelujen edetessä. Järjestettiin ylimääräinen yleinen kokous, joka yksimielisesti päätti, että tässä se on!

Toukokuun 18. päivä 2013 allekirjoitettiin pitkäaikainen vuokrasopimus tästä alueesta. Yhtäkkiä asiat olivat lähteneet vyörymään pikavauhtia; kuukausi edellisestä kokouksesta, jossa tulevaisuus oli ollut aivan auki, meillä olikin nyt oma alue! Päämäärä, jota oli odotettu ja toivottu koko yhdistyksen puolitoistavuotisen olemassaolon ajan oli toteutunut! Aikoinaan Kanteleelta alkanut matka jonnekin, päättyi siis Janakkalaan!

Hämeenhelmi

Omalle alueelle piti saada tietysti nimi. Jälleen jäsenet saivat ehdottaa nimiä ja ehdotuksia kertyikin paljon. Tarvittiin taas kaksi äänestyskierrosta, ennen kuin voittaja oli selvillä: Hämeenhelmi.

Ensimmäiset innokkaat siirsivät vaununsa Hämeenhelmeen juhannusviikolla, kun paikka oli saatu tyhjätyä hevosista ja hevosaitauksista. Hevosten tuoksu tuntui vielä nenässä, mutta se ei laimentanut sitä kutkuttavaa tunnetta, kun sai astella omalla alueella ja kunnostaa sitä juhannuksen viettoon varten.

Siitä hetkestä alkoi vimmatu yhteisen tekemisen meininki, jota on jatkunut nyt reilun vuoden verran. Se aito ja alkuperäinen, karavaanarien talkoohenki, on kantanut aluetta eteenpäin nämä kuukaudet. Aika menee siivillä ja valmista tulee, kun yhdessä nauraen ja laulaen pakerretaan. Välillä juodaan talkookahvit, syödään yhteistä talkooruokaa, nautitaan kylmää talkoojuomaa ja illalla talkoosaunaan. Ja kuinka ollakaan: sauna uudistaa väsyneet talkoolaiset kerta toisensa jälkeen ja virtaa riittää vielä yhteiseen ilonpitoonkin!

Olisi väärin uskotella, että tekeminen on ollut yhtä auvoista yhdessäoloa. Kyllä mukaan on mahtunut soraääniä, väsymystä, pettymyksiä -suuttumustakin, jo tehdyn purkamista, muutoksia muutosten perään, itkuja ja hammasten kiristystä, takapakkeja monessa mielessä. Mutta kaikesta on selvitty. Välillä se on vaatinut pitkiä keskusteluja yhteisen pöydän äärellä. Välillä vain omaa oivaltamista siitä, että mielipiteitä ja tapoja on monia, ei vain sitä yhtä ainoa ja oikeaa.

Omaksi

Jo syksystä lähtien olivat puheenjohtaja Anttonen ja varapuheenjohtaja Vuorinen käyneet alustavia selvittelyjä mahdollisuudesta hankkia alue omaksi. Lähestyvä vuosikokous antoi lisäpontta ja viikkoa ennen kokousta he saivat neuvottelu-urakan päätökseen. Kokous tekikin suuren ja kauaskantoisen päätöksen antaessaan hallitukselle valtuudet ostaa Hämeenhelmen alue omaksi.

Alle kuukauden kuluttua tuosta kokouksesta, 10. huhtikuuta, allekirjoitettiin alueemme kauppakirja. Tapansa mukaan yhdistyksemme oli jälleen ollut rohkea ja nopea liikkeissään; kymmenen kuukauden vuokralla olemisen jälkeen alue oli ostettu omaksi! Tämän mahdollisti useat täydestä sydäimestä mukana olevat, omaan Hämeenhelmen alueeseen vahvasti uskovat jäsenet. Oli ansaitun maljan noston paikka!

Avajaiset

Työt Hämeenhelmeissä jatkuivat. Katseet siinsivät jo alueen avaamisessa. Ja lipputangoissa, joita ei vielä ollut, eikä niiden paikastakaan oltu päästy vielä yksimielisyyteen. Ja lipussa, jota ei myöskään vielä ollut. Hallitus valitsi kaksi logoon perustuvaa lippuvaihtoehtoa, joista jäsenistö pääsi jälleen äänestämään. Viikkaan äänestyksen jälkeen voiton vei selvin lukemin, nyt tänään ensimmäistä kertaa salossa liehuva yhdistyksemme lippu.

Tänään on saavutettu lähes kolme vuotta toivottu, unelmoitu, tavoiteltu ja loppujen lopuksi työllä saavutettu päämäärä. Vietämme oman alueemme avajaisia! Yhdessä tehty työ ja työn tuloksesta yhdessä ylpeänä iloitseminen on jotain, jota vain harvat saavat kokea. Samoin kuin yhdessä rentoutuminen ahkeroinnin jälkeen. Kaikki kokemuksia, joita ei voi saada eikä mitata rahassa.

Nauttikaamme tänään avajaisjuhlasta. Ja tästä maalaismaiseman kauneudesta, joka yhä uudelleen saa meidätkin haltioitumaan, kun seuraa, kuinka aurinko laskiessaan värjää kaukaiset pellot keltaoranssiksi tai kuinka usva nousee uomasta luoden hämyisän rauhallisen tunnelman. Kyllä, olemme löytäneet paikaksemme oikean HELMEN!